

MÙA ĐÔNG, NHỮNG NGÀY BÌNH YÊN

Thơ : *Lữ Quỳnh*

Nhạc : *Vĩnh Điện*

Thật chậm (*diễn đạt tự do*) 3

Bắt đầu những ngày bình yên, ngắm mùa đông ấm áp trong tóc

em. Trong ánh mắt reo vui bữa cơm chiều, lần đầu tiên nơi xứ người. Để hiểu thế

nào là hạnh phúc, trong nhịp đập trái tim. Mùa đông nhìn cây thông Giáng

sinh, lấp lánh quả cầu giấy bạc. Nhớ quê nhà những buổi chiều mưa, trên sân cỏ đầy bong bóng

nước. Em mặc áo len vàng, tung tăng cánh đồng ký ức. Cánh đồng mùa xuân, hoa cúc

vàng nở rộ hương thơm. Mùa đông này trời trong veo và rất lạnh. Hai bàn tay buốt

cóng, cầm nổi nhớ nhà lang thang trên phố Sài Gòn. Trước Gi-vra! nhìn bạn

bè đũa còn đũa mắt, lệ tràn mi khóc cười. Lần đầu tiên biết thế nào là sự bình yên. Là

lúc nổi cô đơn dịu dàng, cùng mùa đông bắt đầu thấp lên những ngọn nến hồng, trong mỗi trái

tim. Cùng mùa đông bắt đầu thấp lên những ngọn nến hồng, trên mặt.. đất(out)

trên trái đất này.